

ชื่อเรื่องการค้าค้านว่าแบบอิสระ สภาวะการส่งออกลำไยของไทยไปยังประเทศจีนภายหลัง
จากจีนเข้าเป็นสมาชิกองค์การการค้าโลก

ผู้เขียน นางสาวนิชาภา ประสิทธิ์เวนิช

ปริญญา ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (เศรษฐศาสตรกรรมการเมือง)

คณะกรรมการที่ปรึกษาการค้าค้านว่าแบบอิสระ

รองศาสตราจารย์ ดร.โกสุมภ์ สายจันทร์ ประธานกรรมการ

รองศาสตราจารย์เศกสิน ศรีวัฒนานุกุลกิจ กรรมการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์กาญจนา โชคถาวร กรรมการ

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่อง สภาวะการส่งออกลำไยของไทยไปยังประเทศจีนหลังจากจีนเข้าเป็นสมาชิกองค์การการค้าโลก มีวัตถุประสงค์ของการศึกษา 2 ประการคือศึกษาภาวะการณ์ของการส่งออกลำไยของไทยไปยังประเทศจีนหลังเข้าเป็นสมาชิกองค์การการค้าโลก และเพื่อวิเคราะห์และเสนอแนวทางการปรับนโยบายการส่งออกสินค้าเกษตรของภาคเหนือตอนบนไปสู่ประเทศจีนหลังเข้าเป็นสมาชิกองค์การการค้าโลกให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยการสำรวจข้อมูลจากเอกสาร และสัมภาษณ์กลุ่มข้าราชการ และกลุ่มนักธุรกิจเอกชน ผลการศึกษาพบว่า

มูลค่าการส่งออกลำไยสดและลำไยอบแห้งไปยังประเทศจีนในปี 2545 เทียบกับปี 2544 ซึ่งเป็นปีที่จีนเข้าเป็นสมาชิกองค์การการค้าโลกลดลงแต่ก็มีมูลค่าเพิ่มขึ้นอีกในปีต่อมาคือปี 2546 สำหรับในกลางปี 2547 มูลค่าการส่งออกเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันในปี 2546 แต่เมื่อแยกการส่งออกลำไยสดและลำไยอบแห้ง ปรากฏว่าลำไยอบแห้งมีมูลค่าการส่งออกในอัตราที่เพิ่มขึ้นหลังจีนเข้าเป็นสมาชิกองค์การการค้าโลกในขณะที่การส่งออกลำไยสดเป็นไปในลักษณะตรงกันข้าม ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อภาวะการส่งออกลำไยไปประเทศจีนหลังเป็นสมาชิกองค์การการค้าโลกก็คือ ประเทศจีนปลูกลำไยเพิ่มมากขึ้นในหลายมณฑล มีคู่แข่งส่งออกจากประเทศเวียดนาม ลำไยของไทยมีสารเคมีตกค้างเกินมาตรฐานกำหนด ต้องเสียภาษีธุรกิจเฉพาะในอัตราสูง และจีนมีมาตรการอื่นๆ ที่ไม่ใช่มาตรการภาษี

แนวทางการปรับนโยบายการส่งออกสินค้าเกษตรของประเทศไทย โดยการจัดให้มีองค์กรกลางเพื่อทำหน้าที่รวบรวมผลผลิตลำไย และรัฐบาลควรรับซื้อลำไยจากเกษตรกรเอง โดยใช้

เจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นผู้จัดการกระบวนการจัดซื้อทั้งหมด หน่วยงานของรัฐและเอกชนต้องร่วมมือกันแก้ไขปัญหาเพื่อรักษามาตรฐาน และควบคุมคุณภาพผลผลิตลำไยให้เป็นไปตามที่ผู้บริโภคต้องการ รมัดวังการปลอมปนผลผลิตที่ไม่ได้มาตรฐาน ให้ความรู้แก่เกษตรกรสำหรับการใช้สารเคมีในสวนลำไย รวมถึงการสร้างข้อตกลงระหว่างประเทศให้มีความชัดเจนเพื่อป้องกันไม่ให้มีมาตรการกีดกันอื่นๆ มาใช้ได้อีก

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

Independent Study Title	Situations of Thai Agricultural Products for Export to China After Being Admitted as a WTO Member	
Author	Miss Nicharpa Prasitvanich	
Degree	Master of Arts (Political Economy)	
Independent Study Advisory Committee	Assoc. Prof. Dr. Kosum Saichan	Chairperson
	Assoc. Prof. Seksin Srivattananukulkit	Member
	Lect. Paisit Panitkul	Member

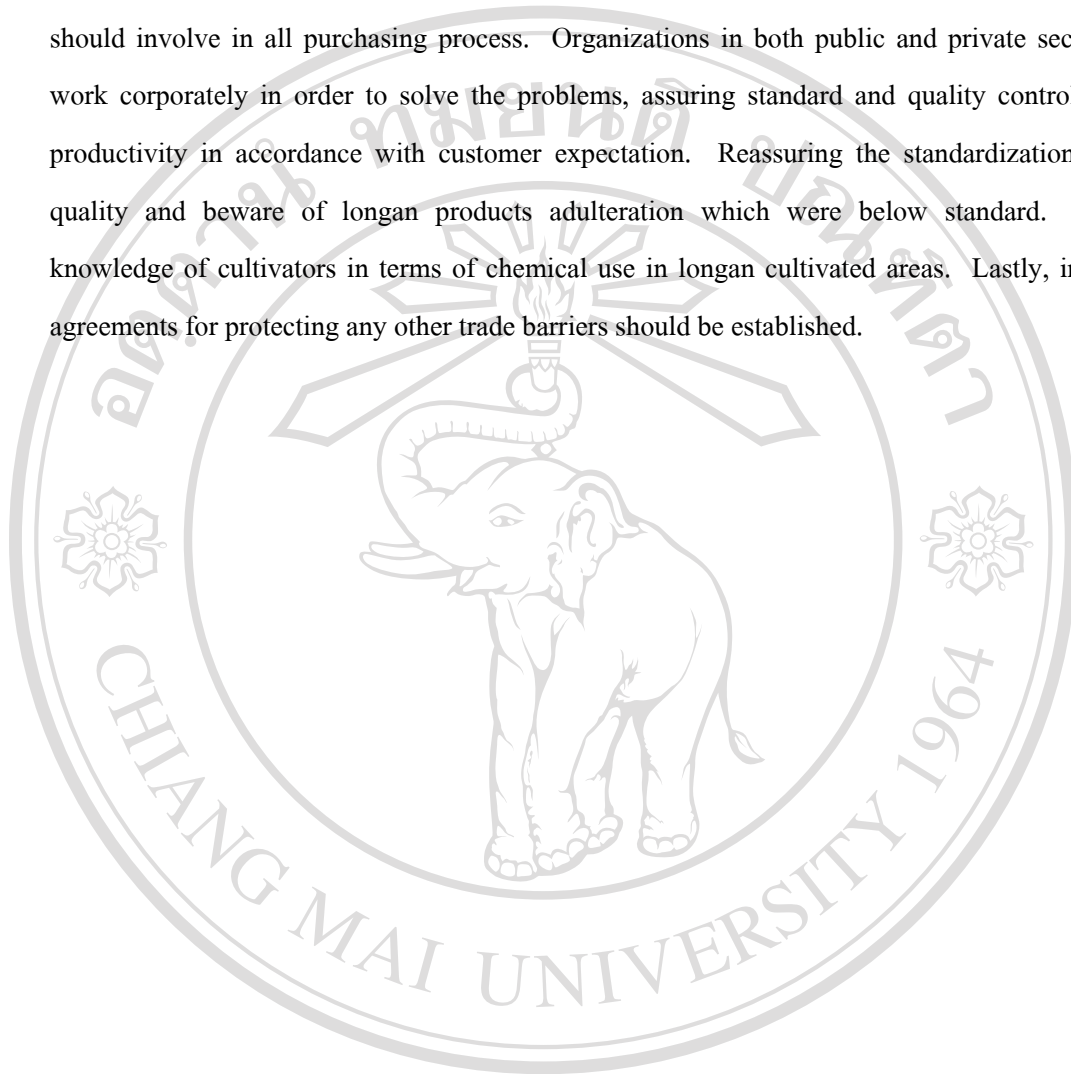
ABSTRACT

The study of situations of Thai longan for export to China after being admitted as a WTO member has two main objectives. Firstly, to study situations of Thai longan for export to China after being admitted as a WTO member. Secondly, to analyze and recommend the effective policy implementation of exporting agricultural products from the upper northern region to China after being admitted as a WTO member. The data were collected from documents and interviews with government officials and businessmen. The findings were as follows:

The export value of fresh longan and dried longan into China in 2002 has been decreased compared to 2001, the year China was admitted as a WTO member. However, later in 2003, the value has risen. During the 2004 midyear, the export value has been increased comparing to the same period of 2003. Although there has been an increasing trend in the export of dried longan after China was admitted as a WTO member, exporting fresh longan was declined. Factors affecting the longan export after China being admitted as a WTO member were the expansion of longan cultivation in many provinces of China, export competitors from Vietnam, chemical residues in Thai longan, high rate of specific tariff and Chinese non-tariff barriers.

The results of the study imply some suggestions and guidelines for improving the export policy of Thai agricultural products. An organization for gathering longan productivity should be

established. Government should take part in purchasing longan from cultivators, and the officials should involve in all purchasing process. Organizations in both public and private sectors should work corporately in order to solve the problems, assuring standard and quality control of longan productivity in accordance with customer expectation. Reassuring the standardization of longan quality and beware of longan products adulteration which were below standard. Enhancing knowledge of cultivators in terms of chemical use in longan cultivated areas. Lastly, international agreements for protecting any other trade barriers should be established.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright © by Chiang Mai University

All rights reserved